

Politifuldmægtigen handler paa Politimesterens Ansvar, og kun paa hans Ansvar, finder jeg ikke nogen Betænkelighed ved, at han ansættes efter Politimesterens Indstilling. Der er yttret forskjellige Bemærkninger imod min Mening om, at Kommunalbestyrelserne skulle have Indflydelse paa, hvorvidt der skal ansættes flere Politibetjente. Jeg kan ikke erkjende, at disse Bemærkninger have været tilstrækkeligt begrundede. Det er jo Tilfældet nu, at man ikke ansætter flere Politibetjente hverken i Byerne eller paa Landet uden med Kommunalbestyrelsens Samtykke, og det vilde være en forunderlig Wei at gaae, medens man ellers gaaer frem i Retning af en større Kommunalselvstændighed, om man i dette Tilfælde vilde fratage Kommunalbestyrelserne den Myndighed, de have. Det er i alt Fald en ganske mærkelig Ting, at enkelte Medlemmer nu ville gjøre en anden Anskuelse gjældende; det røber en ganske forunderlig Mistro til Kommunalbestyrelserne. Jeg veed nok, at man fra visse Sider har stor Mistro til Kommunalbestyrelserne; det viser sig ved mange Leiligheder, f. Ex. naar der tales om deres Ret til at indstille til Besættelsen af Skolekald og i andre Tilfælde. Ogsaa her kommer det frem; man mener, at hvor det skulde vise sig nødvendigt, at der ansattes flere Politibetjente, vilde Kommunalbestyrelserne ikke gaae ind paa at bevilge Midlerne dertil; men det undrer mig navnlig at høre den høitærede Justitsminister i den Henseende give Rigsdagshandlen for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) Medhold, naar jeg læser Motiverne til Lovforslaget, thi der staaer deri: „Trangen til Ansættelse af saadanne Politibetjente vil kunne være større eller mindre efter de forskjellige lokale Forhold“, og der tilføies, at „Man har forudsat, at de vedkommende kommunale Myndigheder vilde være villige til at bevilge Midler til en Forøgelse af Antallet, hvor en saadan Forøgelse maatte vise sig nødvendig“. Men, naar den høitærede Minister har forudsat dette, hvad jeg troer, at han er berettiget til at forudsætte, hvorfor skulde der da være Betænkelighed ved at lade Kommunalbestyrelserne beholde den Ret, de i denne Henseende nu have? Jeg troer ikke, at den høitærede Minister i Lovudkastets Motiver har udtalt en større Til-

skid til Kommunalbestyrelser, end han med Rette kan have, men jeg gjentager det, jeg kan derfor ikke forstaae, hvorledes han har kunnet give Medhold til den Paastand, at det ikke gaaer an at betroe Kommunerne nogen Ret til Indflydelse, hvor der er Spørgsmaal om Ansættelse af nye Politibetjente. — Spørgsmaalet om Ansættelse af Sognefogder har ikke været meget omtalt; den ærede Rigsdagshandlen for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) fandt, at det ikke gif an at lade Sognefogedpladserne besætte efter Indstilling af Sogneforstanderskaberne, da de vilde indstille dem, som trængte til at faae et Levebrød, for at Kommunen der-ved kunde slippe for paa anden Maade at hbe dem Bistand. Her viser sig igjen den overmaade store Mistro til Kommunerne; jeg troer, at man gjør Sogneforstanderskaberne fuldkommen Uret ved at forudsætte, at noget Saadant vilde finde Steb. Sogneforstanderskaberne vide naturligviis ret godt, hvilke Pligter der paa-ligge en Sognefoged, og det er i deres egen Interesse, at Sognefogderne tilfulde kunne udføre de Forretninger, der blive dem paalagte. Det gaaer her med Sognefogden som med Skolelæreren, at det for dem, der skulle have Nytte og Gavn af ham, er vigtigt, at de faae en Mand, der virkelig er paalidelig med Hensyn til de Forretninger, han skal udføre. — Jeg husker godt, at da der i sin Tid ved en anden Lov var Tale om Sognefogdernes Lønning, fremsatte den daværende Justitsminister en anden Indvendning, der bedre kunde lade sig høre, uagtet den heller ikke kan holde stik; han sagde nemlig, at, naar Sogneforstanderskaberne skulde gjøre Indstilling om Ansættelse af Sognefogderne, saa vilde de indstille en Mand, der stod sig godt med de øvrige Beboere; og man skulde deraf troe, at man altsaa ikke kan bruge en Mand til Sognefoged, naar han ikke staaer paa en god Fod med Sognets Beboere, og at en Sognefoged maa være i Besiddelse af ganske særegne Egenskaber, thi ellers maatte man jo komme til at sige, at heller ikke den Politimester, som staaer sig godt med Beboerne i sin Jurisdiktion, kan være en god Politimester; men jeg troer, at den ærede Minister, som udtalte det Første, ikke vilde udtale det Sidste, og jeg troer heller ikke, at den